

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201997
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6421201997.5

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci žalobkyne: Stredoslovenská energetika, a. s., Pri Rajčianke 8591/4B, Žilina, IČO: 51 865 467, zast.: Remedium Legal, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: W. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. V. XXX, o zaplatenie 1.260,97 € s prísl., o sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu č. k.: 27Csp/47/2021-71 z 24. 11. 2021, takto

rozhodol:

Sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k.: 27Csp/47/2021-71 z 24. 11. 2021 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenu Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 29. 06. 2021, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 1.260,97 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 834,35 € od 07. 03. 2019 do zaplatenia, zo sumy 426,62 € od 04. 06. 2019 do zaplatenia a trovy konania.

2. Súd rozsudkom č. k.: 27Csp/47/2021-55 z 26. 10. 2021 rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi sumu 1.260,97 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 834,35 € od 07. 03. 2019 do zaplatenia, zo sumy 426,62 € od 04. 06. 2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), a zároveň žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu (výrok II.). Rozsudok nadobudol právoplatnosť 20. 11. 2021 a vykonateľnosť 24. 11. 2021.

3. Súd uznesením č. k.: 27Csp/47/2021-71 z 24. 11. 2021 rozhodol o výške náhrady trov konania tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobkyňi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 394,85 € a náhradu iných trov konania - súdny poplatok vo výške 37,50 € na účet zástupcu žalobkyne, a to do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Toto uznesenie bolo zástupcovi žalobkyne doručené 01. 12. 2021.

4. Dňa 15. 12. 2021 bola súdu v zákonnej lehote doručená sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu o výške trov konania. Žalobkyňa sťažnosť odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci. Uviedla, že zo strany žalobkyne boli vykonané a uplatnené len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie úspechu vo veci. Tieto si žalobkyňa uplatnila v zmysle § 13a a § 16 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa názoru žalobkyne pokus o zmier, ktorý zaslala žalovanej pred podaním žaloby spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy a v tejto súvislosti poukázala na § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia vyhlášky, v zmysle ktorej sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. V danom prípade nie je možné podľa žalobkyne uplatňovať princíp, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily, nakoľko zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok

v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na § 251 CSP, nakoľko toto ustanovenie v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyhlášky.

5. Žalobkyňa ďalej v sťažnosti dodala, že z časového hľadiska je aj právny úkon prípravy a prevzatia zastúpenia, či podanie samotnej žaloby tiež vykonaný pred začatím súdneho konania (podobne ako predžalobná výzva) a napriek tomu tieto úkony považuje súd za trovy konania. Poukázala na článok 7 CSP, podľa ktorého je jednou zo základných princípov a povinností civilného súdu prioritizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva. Navyše úkon právnej služby akým je predžalobná výzva v žiadnom prípade nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky ako to má na mysli § 121 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná ostane pasívny. V nadväznosti na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka poukázala, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 86,73 € s DPH, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby, mohol byť v prejednávanej príhode zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky, a to bez ohľadu na to, že žalobkyňa takto uplatnený nárok špecifikovala v žalobe ako nárok na náhradu trov konania. Žalobkyňa je toho názoru, že novela vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky, a to práve tým, že tento úkon zaradila medzi samostatné úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa poukázala na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/28/2021 z 29. 04. 2021, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/74/2021 z 27. 10. 2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/21/2021 z 28. 07. 2021 a uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 5 Cdo 196/2009 z 22. 09. 2010. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby súd sťažnosťou napadnutý výrok o trovách konania zrušil alebo zmenil tak, že zaviazže žalovanú okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy.

6. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

8. Podľa § 240 CSP, sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

9. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

10. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 a 2 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

13. Súd nepriznal v sťažnosťou napadnutom uznesení žalobkyni odmenu za úkon právnej služby - predžalobná výzva. Súd konštatuje, že vyšší súdny úradník správne neprihliadol na úkon právnej služby uplatnený žalobkyňou ako predžalobná výzva z dôvodu, že tento úkon nepovažoval v spore za účelne vynaložený s poukazom na ustanovenie § 251 CSP, pretože nejde o úkon, ktorý bol vynaložený v spore stranou sporu. Ustanovenie vyhlášky bolo s účinnosťou od 15. 06. 2019 doplnené o nové písmeno § 13a ods. 1 písm. d), za ktorý sa priznáva odmena za úkon právnej služby - predžalobná výzva, avšak ustanovenie vyhlášky, ktorá je len podzákonným právnym predpisom, nemôže zmeniť znenie ustanovenia § 251 CSP, v ktorom je jednoznačne vyjadrené, že úspešnej strane sporu možno priznať len

trovy konania, ktoré vznikli v čase od začatia súdneho konania do jeho právoplatného skončenia, preto výdavky, ktoré vzniknú pred týmto okamihom, kde patrí aj predžalobná výzva, nemožno považovať za trovy konania. Ďalej súd konštatuje, že vyhláška je vykonávací predpis k zákonu o advokácii a upravuje, za akých podmienok a akým spôsobom sa určuje výška odmeny advokáta a výška náhrad za poskytnuté právne služby (obdobný záver vyplýva aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 26. 09. 2019, sp. zn. I. ÚS 207/2019).

14. Podľa bodu 34. predmetného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, trovy vynaložené účastníkom konania (sporovou stranou) v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná ochrana proti takému tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Trovy potrebné na účelne vynaloženie alebo ochranu práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, a to aj keď má sporová strana nárok na náhradu trov konania, pretože mala vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne; to platí aj pre trovy právnej služby (IV. ÚS 83/2018, III. ÚS 481/2015). Ústavný súd zároveň konštatoval, že "... podľa novej právnej úpravy (§ 251 CSP) sa za trovy konania považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, t. j. v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí)". Okresný súd postupoval v súlade s citovaným právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky, pričom rozhodnutia krajských súdov, na ktoré poukázala žalobkyňa v sťažnosti, nie sú pre súd právne záväzné a nepovažuje ich za ustálenú súdnu prax. Záverom súd uvádza, že vynaloženie trov konania na úkon predžalobnej výzvy nebolo hmotnoprávnou podmienkou na podanie žaloby, nebola preukázaná ani jeho účelnosť a napokon, zástupcovi žalobkyne nič nebráni, aby tento úkon vyúčtoval svojmu klientovi.

15. Vzhľadom na tvrdenie žalobkyne, že v danej veci nie je možné uplatniť právny princíp *lex superior derogat legi inferiori* (ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily), súd uvádza, že CSP síce neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny advokáta za právne služby poskytnuté klientom, ale ako predpis vyššej právnej sily voči vyhláške obsahuje jednoznačné určenie časového horizontu, v ktorom pokiaľ vzniknú výdavky spojené s uplatnením či bránením práva, môže si ich strana sporu uplatniť ako trovy konania. V tomto prípade sú takými trovami konania trovy právneho zastúpenia, ktorých spôsob určenia a konkrétnu výšku už upravuje vyhláška (podzákonný právny predpis k § 251 CSP). Trovy právneho zastúpenia určené v zmysle vyhlášky môže súd priznať, len pokiaľ je ich vznik v súlade s § 251 CSP.

16. Pokiaľ zástupca žalobkyne v podanej sťažnosti poukazoval na časový horizont uplatnenia náhrady trov právneho zastúpenia aj v súvislosti s úkonom právnej služby - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, či podanie samotnej žaloby na súd, tak si podľa súdu nesprávne vyložil § 251 CSP, pretože uvedený úkon jednoznačne súvisí so súdnym konaním, resp. ide o prvý úkon právnej služby, za ktorý si úspešná strana uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia. Bez týchto úkonov by sa konanie pred súdom nemohlo ani začať, čo však neplatí pri úkone tzv. predžalobnej výzvy. Jednotlivé úkony právnej služby musia byť posudzované samostatne so zreteľom na to, či išlo o odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý strane sporu vznikol v súdnom konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Z hľadiska účelnosti úkonu v tomto konaní je predžalobná výzva považovaná za úkon, ktorý nie je nevyhnutne potrebný na uplatnenie práva žalobkyne na súde. Keďže sa nejedná o úkon právnej služby, ktorý bezprostredne súvisí so súdnym konaním, súd z dôvodu hospodárnosti nemôže priznať žalobkyňu odmenu za tento úkon. K tvrdeniu žalobkyne, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie úkonu právnej služby predžalobná výzva mohol byť v prejednávanej veci zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka súd uvádza, že žalobkyňu priznal v celom rozsahu uplatnený nárok v ňou vyčíslenej výške istiny a príslušenstva. Ak by si žalobkyňa uplatnila predžalobnú výzvu ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) ako súčasť vymáhanej pohľadávky, bol by sa súd s posúdením predžalobnej výzvy v tomto smere zaoberal, t. j. bol by posudzoval, či je nárok na predžalobnú výzvu ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v tomto prípade dôvodný. Keďže si žalobkyňa predžalobnú výzvu ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky neuplatnila a nežiadala ho priznať v petite žaloby, súd jej nemohol priznať viac ako sama žalobkyňa žiadala. V tomto prípade bolo v merite veci žalobkyňu vyhovieť v plnom rozsahu. Zástupca žalobkyne si uplatnil predžalobnú výzvu v

rámci trov konania ako jeden z úkonov právnej služby, a z tohto dôvodu ho súd aj posudzoval ako nárok uplatnený v rámci trov právneho zastúpenia.

17. Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že vyšší súdny úradník vzhľadom na platnú právnu úpravu, zistené skutočnosti a aktuálnu judikatúru postupoval správne. Súd preto sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu okresného súdu č. k.: 27Csp/47/2021-71 z 24. 11. 2021 ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.